

ויכשפבָא קַרְוִים לְלֵב שְׁמָם הַגֶּפֶשׁ,
נוֹאמֵר בֹּו קֹול דָזִי דָזִק, דָזִק,
עַל שַׁעַר הַלְּבָב שְׁשׁ דָזִיקוֹת,
לְהַזְדִּיעַ שְׁהָרוֹ הַוָּא שִׁיבָא אֶל הַ
הַ, שְׁהָיָה הַגֶּפֶשׁ, וּבָהּ הַמְּעֻשֶּׂרֶת,
וְכָלְם בְּפִוִּיס. זֶהוּ שְׁבָחוֹב פָתָחֵי לִי
אֲחוֹתִי רַעִיתִי יוֹנָתִי מְפִתִּי שְׁרָאָשִׁי
גַּמְלָא טָל.

ובתקון שמנונה עשר, (ובתקון זה שאותיות) שְׁהָוֹא בְּרִ"א שִׁי"ת, הַמְּרֻמּוֹזִים כְּמוֹ זֶה: פָתָחֵי לִי בְּאוֹת
בְּשִׁדְיאָה הַשְׁעָר, אֲחוֹתִי בְּאוֹת אַ',
רַעִיתִי בְּאוֹת רַ', יְוֹנָתִי בְּאוֹת יַ',
פְתָמִתִּי בְּאוֹת חַ', שְׁרָאָשִׁי גַּמְלָא טָל
זֶה יְוֹדֵז, הַנְּקָדָה שֶׁל אֹתְבָ',
קוֹצָוֹתָיו אַלְוּ שְׁשַׁת הַאֲצָדִים,
שְׁנָאָמֵר בְּהָם שׁוֹקֵר עַמּוֹדֵי שָׁשׁ,
וְהָם הַדְּפִיקוֹת, בְּמוֹלִיךְ וּמְבֵיאָאת
מֵי שָׁאָרְבָּעָת הַאֲצָדִים שֶׁלָ',
וּמַעַלָּה וּמַוְרִיד אֶת מֵי שְׁהָשָׁמִים
וְהָאָרֶץ שֶׁלָ', וּשְׁשַׁת הַאֲצָדִים הַמְּ
שְׁשַׁ הַסְּפִירוֹת, וְהַדְּפָק עַלְהָה וּיְוֹרֵד
בְּהָם בְּאָרְכִוּתָה שֶׁל חַסְד כְּמוֹ זֶה
הַתְּקִיעוֹת, בְּשִׁבְרָה שֶׁל הַגְּבוּרָה
שְׁהָם שְׁבָרִים, בְּמַהְיוֹתָה שֶׁהָוָא תְּרוּעָה,
בְּחַסְד גְּבוּרָה הַפְּאָרָה הַמְּעֻלִים,
בְּנִצְחָה וְהַדְּרִידָה יְסֻוד הַמְּעֻלִים.

ובכלם דָזִקִים לְשִׁכְנָה שְׁהָיָה
סָלָם, שָׁבּו שְׁשׁ דְּرָגוֹת, וְזָהָה הַלְּבָב,
וּבָאָמָלָאָכִי אֶלְהִי"ם עַזְלִים
וּיְוֹרִידִים, שְׁהָם הַדְּפִיקוֹת שֶׁל
הַרְוִית, וְאָתוֹתָם הַשְׁשׁ עַזְלִים לְעַשְׁר,
זֶה יַ', חַן קְשָׁר"ק קְשָׁע"ק קְרִ"ק,
עד שְׁנָכְלָלוּ בְּעַשְׁרָה זְכָרוֹנוֹת
וּבְעַשְׁרָה מְלָכִיּוֹת וּבְעַשְׁרָה שׁוֹפְרוֹת,
שְׁלֹוּשִׁים עַזְלִים קְמַטָּה לְמַעַלָּה,
וּשְׁלֹוּשִׁים יְוֹרִידִים מְמַעַלָּה לְמַטָּה,
וְכָלְם עַזְלִים לְשָׁשִׁים, שְׁשׁ פְּעַמִּים
עַשְׁר, כְּשֻׁנְלָה הַדְּפָק בְּחַזְקָה שֶׁל
הַגְּבוּרָה בְּהַתְּגִבָּרוֹת, הַוָּא תְּדִין
הַחֲלִי יְתִרְפָּא, שְׁהָרִי מְטָה בְּלֵפִי
חַסְד.

אֲשַׁתְּרָה, וּבְדַיִתִי רַוְחָא לְגַבִּי לְבָא דְמַפְנֵן
נַפְשָׁא, אֲתִמְרֵבִיה (שיר ה ב) קֹול דָזִי דָזִק,
דָזִיק לְתַרְעָא דְלַבָּא שִׁית דְפִיקָוֹן, לְאַשְׁתָמָדָע
דָאִיהוּ רַ' דִיִיתִי לְגַבִּי ה' (נ"א ד'), דָאִיהִי נַפְשָׁא,
וּבָהּ אַינְנוּ עַשְׂרָה, וּבְלָהּוּ בְּפִיקָוֹסָא, הַדָּא הַוָּא
דְכַתְּבֵב (שם ה ב) פָתָחֵי לִי אֲחוֹתִי רַעִיתִי יוֹנָתִי

תְּמַתִּי שְׁרָאָשִׁי גַּמְלָא טָל.

וּבַתְּקִונָא תְּמִגְנִי סָרִי, (נ"א וּבַתְּקִונָא דָא שִׁית אַתְּנוֹן),
דָאִיהִי בְּרִ"א שִׁי"ת, אַינְנוּ רַמְזִין
כְגֻוָנָא דָא, פָתָחֵי לִי בְּאַת בְּ דָאִיהִי תַרְעָא,
אֲחוֹתִי בְּאַת אַ', רַעִיתִי בְּאַת רַ', יְוֹנָתִי בְּאַת יַ',
תְּמַתִּי בְּאַת תַ', שְׁרָאָשִׁי גַּמְלָא טָל דָא יְוֹדֵז
גַּנְקְוָדָה דָאַת בְּ, קוֹצָוֹתָיו אַלְיָן שִׁית סְטְרִין,
דְאַתְּמֵר בְּהָוּן (שם טו) שׁוֹקֵר עַמּוֹדֵי שָׁשׁ, וְאַינְנוּ
דְפִיקָיִן בְּמוֹלִיךְ וּמְבֵיאָ לְמַאַן דְאַרְבָּעָ סְטְרִין
דִילִילָה, וּמַעַלָּה וּמַוְרִיד לְמַאַן דְשְׁמִיאָ וְאַרְעָא
דִילִילָה, וּשְׁיַת סְטְרִין אַינְנוּ שִׁית סְפִירָן, וּדְפִיקָוֹ
סְלִיקָוֹת וּבְחִיתָה בְּהָוָה, בְּאָרִיכָוּ דְחַסְדָגָן כְגֻוָנָא דָא
תְּקִיעוֹת, בְּתַבְירָוּ דְגַבּוֹרָה דָאַינְנוּ שְׁבָרִים,
בְּמַהְיוֹרָוּ דְעַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא דָאִיהִי תְּרוּעָה,
בְּחַסְד גְּבוּרָה הַפְּאָרָה סְלִיקָוּן, בְּנִצְחָה וְהַדְּרִידָה יְסֻוד
נִחְתָּין.

וּבְלָהּוּ דְפָקִין לְגַבִּי שְׁכִינָתָא דָאִיהִי סָלָם, דְבִיה
שִׁית דְרָגִין, וְדָא לְבָא, וּבִיה מְלָאָכִי
אלְהִי"ם סְלִיקָוּן וּנִחְתָּין, דָאַינְנוּ דְפִיקָיִן דְרוֹחָא,
וְאַינְנוּ שִׁית סְלִיקָוּן לְעַשְׁר, וְדָא יַ', וְאַינְנוּ
קְשָׁר"ק קְשָׁע"ק קְרִ"ק, עד דְאַתְּכָלִילָוּ בְּעַשְׁרָה
זְכָרוֹנוֹת וּבְעַשְׁרָה מְלָכִיּוֹת וּבְעַשְׁרָה שׁוֹפְרוֹת,
תְּלִתְנִין סְלִיקָוּן מְתַפְתָּא לְעַילָּא, וְתְּלִתְנִין נִחְתָּין
מְעַילָּא לְתַפְתָּא, וּסְלִיקָוּן בְּלָהּוּ לְשִׁתְנִין, שִׁית זְמִינִין
אִיהִוּ דִגְנָא פְקִיפָא, בְּדָסְלִיקָוּן דְפִיקָוֹן בְּגַבְירָוּ
מְרַעֲאָא אַתְּאָרָךְ דָהּא מְטָה פָלֵפִי חַסְד.

אם תזקן שגית מאותם ראשית
בישיבה, ואמיר: מנורה הקדושה,
הריה הסימנים הללו הם של החליל
בגלוות, כשהדרפק מתקצר והgelotah
מתקצר, הריה מטה קלפי גבורה
בית הדין הגדול, והטגפה מראים
למשיח ולשבטים, ומושום זה
נשבעה אותה חוללה בגלוות
ליישראל, אם פעריו ואם תעורו,
שלא יהיה במחירות, אלא עד
שתחפש.

ואם הדרפק מתקארך, הריה מטה
קלפי חסיד, ועם כל זה החליל
בגלוות מתקארך, ואם הדרפק לא
אריך ולא קצר, הריה מתחזררים
רוחמים לחוללה בגלוות, שהיא
בלב, ולעורךם שלחה שם בעיה,
ישראל, וזה העמיד האמצעי,
עליו נאמר וברחמים גודלים
אקבץ.

ועוד, כשהדרפק הוא כמו תרואה
במחירות, דחק אמר למק, מיד
תבא הג אלה. ועוד, אותה חוללה,
שהיא הלב, ששחרות אינה
נושבת אליה, שנאמר בו ורומי
אליהם מרחת על פניהם,
היא לא דופקת בעורקים שללה,
וכלם חшибים בגלוות כמו מהים,
ונאמר בהם בפחדים הושיבני
במתי עולם, ומושום זה בגלוות
אני ישנה, והיא חוללה בגלוות,
וכמה רופאים תלמידי חכמים
משתדלים עליה עם פפה בשימים
ורוחות של שושנים, תפוחים
ואגוזים ורמונים, ולא חזרה
אליה קרות בהם בגלוות בחלי
שללה, והדרפק לא חזור אליה, עד
שיבא הרועה הנאמן אהוב
שללה, שנאמר בו הרועה
בשושנים, ומביא לה תפוח ושם
בחטמה, ימരיחה בו, ונודעת
אליו. וזה שבחות מנהם משיב
נפשי. מיד חזרה הרועה והדרפק
אליה.

אם סבא מאנון מאריך מתיבתא, ואמיר
בוצינא קדישא, לא סמנין אלין איןון
דמרעה בגלוותא, פד דפיקוatakar בגלוותא
atakar, לא מטה קלפי גבורה בידינא רברבא,
ומותנא לא אחיז למשיח ושבטין, ובгинן לא
אומיאת היה חוללה בגלוותא ליישראל (שם ב
). אם פעריו ואם תעורו, שלא יהיה במחירות,
אלא עד שתחפש.

ואם דפיקוatakar, לא מטה קלפי חסיד,
ועם כל דא מרעה בגלוותאatakar, וαι
דפיקו איהו לא אריך ולא קצר, לא אתרער
רחמי לנבי חוללה בגלוותא דאייה לבא, ולגביה
ערקין דיליה דאיןון בנחאה ישראל, וקד איהו
עמדוא דאמצעיתא, עליה אתרער (ישעה נד
). וברחמים גודלים אקבץ.

יעוד פד דפיקו איהו בתרואה במחירות,
דוחק באטר דוחק, ייתי פורקנא, ועוד
ההיא חוללה דאייה לבא, פד רוחא לא נשיב
לגביה, דאתمر ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים
מרחת על פניהם, איהי לא דפיקת בערךין
היליה, וכללו חשבין בגלוותם, ואתרער
ביהו (אייה ג) במחשבים הושיבני במתי עולם,
ובгинן לא בגלוותא אני ישנה, ואיהי חוללה
בגלוותא, וכמה אסין תלמידי חכמים לא
משפידן לגביה, בכמה בסמין וריחין
דשותניים תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא
אתחרצת רוחא לגביה בהון בגלוותא במרעה
היליה, ולא דפיקו אתחרצת לגביה, עד דייתי
רעיא מהימנא רחימנו דיליה, דאתمر ביה (שייד
ב ט) הרועה בשושנים, ואיתתי לה תפוח, ושייד
לחוטמן, וארכא ביה, ואשתמודעת לגביה,
הדא הוא דכתיב (אייה א ט) מנהם משיב נפשי,
מיד חזרה רוחא ודפיקו לגביה.